

פרק שישי; דף סב

ק. האם הצמדים דלהלן צריכים שיהיו שוים – לכתחילה ובדיעבד?

א. שעירי יום הכפורים.

ב. כבשי מצורע.

ג. צפורי מצורע.

ד. תמידים.

ה. מוספי שבת.

א. שני שעירי יום הכפורים, מצוותם שיהיו שוים במראה ובקומה ובדמים ובלקחתם כאחד (יקח שני שעירי עזים; שני; שני). ואף על פי שאין שוים – כשרים (שעיר שעיר – ריבה).

א. אף על פי שלעולם אי אפשר שיהיו דומים לגמרי זה לזה, צריך שיהיו שוים במראה ובקומה

ככל האפשר (ראשונים. וע"ע שפת אמת).

ב. שוים בדמים; מתוס' יום טוב נראה לכאורה שצריך שמחירם בשוק שוה למעשה. ואולם כמה מפרשים הביאו מהירושלמי שיהיו שוים בשבחם ולא דוקא במחיר בפועל (ערש"ש, שיח יצחק, שפת אמת).

ג. לקיחתם כאחד – מאדם אחד או משני בני אדם וכגון שעשו שניהם שליח לקבל המעות וקיבל כאחת – שבהקדש מעות קונות (תוס' ישנים ותורא"ש).

ב-ג. כבשי מצורע, האשם והעולה, מצוותם שיהיו שוים (שני כבשים). בדיעבד כשרים גם כשאינם שוים (כבש כבש – ריבה). והוא הדין לצפורי מצורע (שתי צפרים; צפר צפר – ריבה. ומה שאמר תהיה שמשמעו עיכוב – בשאר הוויתו של מצורע).

א. הרמב"ם לא הביא דין זה בכבשי מצורע אלא בציפורים (ותמה על כך במשנה למלך הל' מחוסרי כפרה א, ג; שגגות י, ג. ויש אומרים שלהלכה הרמב"ם סובר שאין צריך שיהיו שוים – עפ"י מראה הפנים על הירושלמי כאן; הר המוריה שגגות שם אות ו). ואילו רבנו חננאל העתיק הלכה זו. וכן הוא גם בתורת-כהנים ובירושלמי. וכן העתיק בלקוטי הלכות.

ב. בספר חדושים ובאורים חכך לומר שמא כבשי מצורע אינם צריכים להיות שוים אלא בדמים כלומר בחשיבותם, אך לא במראה ובקומה ובלקיחתם כאחד, שהרי כל אחד מהם קרובן בפני עצמו [שלא כשני שעירים וצפורי מצורע]. ואילו במנחת חינוך (קעו) נקט כהנחה פשוטה שהם שוים בכל.

ד. שני תמידים שבכל יום אינם צריכים להיות שוים (וזה שנאמר שנים ליום – ללמד ששחיתת שניהם כנגד היום-החמה. של שחר בקרן צפונית מערבית על טבעת שניה, ושל בין הערבים – בקרן מזרחית צפונית על טבעת שניה).

יש מפרשים שגם התמידים כמו כבשי מצורע וכד' מצוה שיהיו שוים, אם מדרבנן אם מדאורייתא (עריטב"א).

ה. שני כבשים של מוספי השבת, צריכים שיהיו שניהם שוים (שני כבשים).

רש"י נקט שאין דין זה מעכב אלא למצוה. והביא שיש גורסים לעכב. והתוס' כתבו לקיים גרסה זו.

והרי"ד גרס אחרת ולדעתו אין מצוה שיהיו המוספים שוים. וכן מבואר בפרוש רבנו חננאל. וכן מובא במאירי. וכנראה זו גם דעת הרמב"ם שהשמיט דין זה (עפ"י שיח יצחק; זבח תודה ועוד. ובמשל"מ (תמידין ד, ט) העיר על השמטתו).

דפים סב – סג

קו. המקריב בחוץ אחד מן הקרבנות דלהלן – האם חייב משום 'שחוטי חוץ'?

א. שני שעירי יום הכפורים.

ב. שלמים ששחטם קודם שנפתחו דלתות היכל.

ג. פסח בשאר ימות השנה.

ד. קרבנות מחוסרי כפרה שעדיין לא הגיע זמנם להיקרב.

ה. קדשי בדק הבית.

ו. פרת חטאת.